

2 стор.

НА ОСОБИСТИЙ ПРИЙОМ – ДО ПРЕДСТАВНИКІВ ВЛАДИ

26 червня міський голова Тарас Добрівський та народний депутат України Андрій Пінчук провели спільний особистий прийом громадян.

10 стор.

КОРОТКИЙ НАРИС ДО ПИТАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ВАГИ

В умовах більшовицької агресії Українська Центральна Рада своїм IV Універсалом від 22 січня 1918 року проголосила незалежність України: "Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого не залежною, вільною, суверенною державою українського народу". Уперше в XX столітті українці проголосили створення своєї держави.

ЗРОБИМО НАШЕ МІСТО КРАСИВИМ!

Боярка

№ 13 (223)

4 липня 2013 року

Газета Боярської міської ради

Наш передплатний індекс: 98573

ІНФОРМ

ЗАПРОШУЄМО НА СВЯТКУВАННЯ ІВАНА КУПАЛА

*У суботу, 6 липня 2013 року,
на «Лодочному» ставку
в історичній частині міста
(вул. Київська)
відбудеться веселе
святкове дійство.*

*Для боярчан та гостей міста
організатори підготували
цікаву концертно-
розважальну програму,
театралізоване дійство
та дискотеку.*

*Святкування почнуться
о 18 годині і триватимуть
до 22 години.*

РАЙОННІ ДЕПУТАТИ ВИВЧАЛИ ПРОБЛЕМИ МЕДИКІВ

Нещодавно медики України відзначали своє професійне свято, що стало ще одним приводом привернути увагу суспільства до проблем галузі. А те, що їх немало, може підтвердити кожен лікар.

На жаль, не є винятком Центральна районна лікарня, яка обслуговує близько 300 тисяч населення і при цьому працює на межі своїх можливостей та ресурсів.

3 липня 2013 року відбулася зустріч депутатів Києво-Святошинської районної ради з керівниками структурних підрозділів Центральної районної лікарні Києво-Святошинського району. Зустріч відбулася на виконання відповідного рішення райради про створення спеціальної депутатської комісії з вивчення ситуації у медичній галузі району. За словами головного лікаря ЦРЛ Василя Кравченка, цю ко-

місію було створено з метою покращення медичного обслуговування жителів району та матеріально-технічного забезпечення Центральної районної лікарні.

Члени згаданої комісії Валентина Бернацька та Олександр Юраков разом зі своїм колегою-депутатом і головним лікарем Василем Кравченком зустрілися з адміністрацією лікарні. Під час тривалої розмови було озвучено всі проблеми, які на сьогодні, попри всі старання районної влади, гостро стоять перед медиками. Серед озвучених проблем і дахи, що протікають, і тріщина на будівлі пологового будинку, і гостра нестача ставок хірургів та інших фахівців, і недостатнє забезпечення інвентарем, меблями тощо.

За результатами зустрічі готується доповідь на найближчій сесії Києво-Святошинської районної ради.

СЯЙВОМ СОНЦЯ ВСЕ ЗАЛИТО – В ДОШКІЛЬНЯТ ГОСТЮЄ ЛІТО!

Найбільшою цінністю в світі є життя і здоров'я людини. Тож збереження та зміцнення здоров'я кожного малюка - це одне з пріоритетних завдань дошкільних закладів, а технології для збереження здоров'я – невід'ємна частина сьогоденного освітньо-виховного процесу. Вони дозволяють проводити оздоровлення дітей у цікавих різноманітних формах, забезпечувати фізичне, соціально-емоційне, духовне, інтелектуальне благополуччя малюків.

Літнє оздоровлення у дитячому садку - найцікавіша пора для дітей: час захоплюючих пригод і розваг, нових знайомств і цікавих зустрічей.

Літні розваги в дитячому садку "Даринка" завжди цікаві для малят. Це не тільки хороші виховні заходи, а й свято в душі кожної дитини. Завжди з нетерпінням малюки чекають чогось загадкового та веселого, а також є нагода запросити своїх татусів і мам на свято чи розвагу.

27 червня педагогічний колектив дитячого садка "Даринка" подарував своїм вихованцям свято "Сяйвом сонця все залито - в дошкільнят гостює літо!" Це свято настрою, бадьорості і радості зробило ще один день перебування малюків у дошкільному закладі незабутнім!

Цього дня панував гарний настрій, проводились ігри з найменшими малюками садочка. Цікаво було дивитися на наших дітей, на їхні оченята, які сяяли допитливістю та чекали чогось чарівного та незвичайного.

Дошкільнята із задоволенням виконували розважальні рухові вправи, брали участь у зма-

ганнях і конкурсах. Педагогам вдалося головне - створити у дітей гарний настрій, удосконалити їхні рухові вміння й навички в невимушеній ігровій ситуації. А атмосфера гри зменшила напругу під час виконання рухів та допомогла розкрити потенційні можливості кожної дитини, виявити творчість у руховій діяльності дошкільнят.

Тож сподіваємось, що літнє оздоровлення для нашої малечі буде розумним, щасливим, корисним і радісним. Бажаємо всім сонячної погоди, веселого відпочинку та хороших надійних друзів.

НАШЕ МІСТО ОЧИМА МОЛОДІ

Напередодні Дня молоді відбулась доволі символічна подія. 26 червня 2013 року міському голові Тарасу Добрівському було вручено Меморандум за результатами роботи Молодіжного форуму.

На врученні були присутні також співорганізатори молодіжного форуму - представники громадської організації "Центр розвитку громад" та Центру реабілітації - Ангеліна Лахтадир та Марія Кириленко. Від молоді - куратори робочих груп форуму Ольга Ковчан та Тетяна Чіркова, а також представники молодіжного клубу "Позитив" на чолі зі своїм керівником Оксаною Слеповою.

Нагадаємо, що 22 травня в рамках Програми підтримки громадських ініціатив - 2013 Боярської міської ради відбувся молодіжний форум "Боярка очима молоді". Підсумковим документом молодіжного форуму став Меморандум, адресований органам місцевого самоврядування, підприємцям, громадським організаціям та об'єднанням, а також молодим людям міста Боярка. Упродовж роботи форуму молодь працювала над цим документом як у загальному контексті, так і за окремими напрямками, зокрема:

- **Патріотичний** – куратор Марина Мірзаєва;
- **Туристично-спортивний** – куратор Юлія Апостолова;
- **Соціокультурний** – куратор Ольга Чорнобров;
- **Забудова міста** – куратор В'ячеслав Сенчук;
- **Екологічний** – куратор Тетяна Чіркова;
- **Інвестиційний** – куратор Ольга Ковзан.

У цьому документі відображається бачення молодими людьми майбутнього Боярки, визначено пріоритетні, на погляд молоді, нап-

рями розбудови рідного міста, окреслена роль місцевого бізнесу та молоді щодо перетворення нашої Боярки на квітуче розвинене місто.

Голова правління ГО "Центр розвитку громад" Ангеліна Лахтадир розповіла про Молодіжний форум, а також як відповідально і серйозно працювали його учасники. Вона зокрема зазначила, що Меморандум може принести реальну користь у подальшій активізації соціального життя міста.

Керівник інформаційно-аналітичної служби ЦСПР Марія Кириленко розповіла про роботу над документом: "Спочатку було опрацьовано всі робочі матеріали форуму. Доопрацювання відбувалося шляхом консультацій з кураторами груп. Суперечливі моменти та формулювання, проти яких протестував хоча б один член робочої групи, були зняті. Таким чином, остаточний варіант документа представляє консолідовану думку молодих боярчан".

Тарас Григорович у свою чергу подякував молодим людям за активну життєву позицію, небайдужість та любов до рідного міста. Він також наголосив, що тільки спільними зусиллями можна зробити Боярку красивішою. Важливо, щоб боярчани брали активну участь у соціально значимих проектах, які проводить міська рада, та самі ініціювали подібні заходи. Лише тоді громадяни відчуватимуть відповідальність за все, що робиться в місті.

Міському голові було передано міні-проекти, які виносились на ярмарок ідей, який нещодавно відбувся у Центрі реабілітації населення і став логічним продовженням Молодіжного форуму. Адже всі проекти так чи інакше стосуються дітей та молоді.

НА ОСОБИСТІЙ ПРИЙОМ – ДО ПРЕДСТАВНИКІВ ВЛАДИ

26 червня міський голова Тарас Добрівський та народний депутат України Андрій Пінчук провели спільний особистий прийом громадян.

Прийом тривав близько двох годин і впродовж цього часу чимало жителів міста скористалися можливістю поставити свої запитання представникам влади.

Серед питань, порушених жителями міста, були проблеми, пов'язані з оформленням права власності на земельну ділянку. З такими питаннями, до речі, боярчани звертаються до представників влади досить часто, тому Тарас Григорович та Андрій Павлович домовились напрацювати механізм надання допомоги заявникам.

Того дня до міського голови та народного обранця звернулися представники громадської ради, яка діє при Боярській міській раді, з проханням підтримати ідею створення притулку для бродячих тварин. Відвідувачі озвучили своє бачення вирішення цієї проблеми та попросили сприяння влади щодо розташування притулку. Тарас Добрівський в свою чергу поділився власними думками. Адже ця проблема дійсно досить актуальна у місті. І те, що громадськість має намір долучитися до її вирішення, дуже імпонує міському голові. Це свідчить про бажання жителів міста активно долучитися до вирішення проблемних питань.

Представники трьох ветеранських організацій також прибули до міської ради, аби поставити свої запитання представникам влади.

Серед озвучених питань: будівництво хоспісу для невиліковно хворих інвалідів та ветеранів, питання, пов'язані з похованням померлих ветеранів, адже всі вони - люди дуже поважного віку і досить часто не мають рідних, які могли б про це подбати. Загалом усім відвідувачам імпонували увага та конструктивний підхід до вирішення поставлених питань.

До речі, це був перший особистий прийом, проведений на теренах нашого міста народним депутатом України Андрієм Пінчуком. Вирішено, що зовсім скоро в Боярці буде відкрито громадську приймальню народного депутата України, де жителі міста матимуть змогу отримати допомогу.

Для довідки: Пінчук Андрій Павлович, народний депутат України VII скликання, закріплений за нашим виборчим округом № 95. Обраний по загальнодержавному багатомандатному округу. Номер у списку 69. Член Партії регіонів з 2001 року, член депутатської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України сьомого скликання.

Голова підкомітету з питань страхової діяльності, регулювання ріелторської діяльності та інших операцій на ринку нерухомості, оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності. Член Лічильної комісії Верховної Ради України.

Проживає в місті Буча Київської області.

Власна інформація

КП «БГВУЖКГ» повідомляє

ПРО ПІДГОТОВКУ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ ДО ОСІНЬО-ЗИМОВОГО ПЕРІОДУ

Відповідно до затверджених заходів з підготовки до роботи в осінньо-зимовий період 2013-2014 років житлового фонду, який перебуває на балансі управління, в червні проведено такі роботи:

- заміна запірної арматури та ділянок внутрішньо-будинкових мереж тепло-, водопостачання та водовідведення в житлових будинках по вул. Білогородській, 23, вул. Молодіжній, 59 та 67, вул. Дежньова, 50/61. Загальна вартість матеріалів склала близько 22 тис. грн;
- ремонт покрівлі дахів над окремими квартирами у будинку по вул. Щорса, 14, 23/40, 26, 31, вул. 50 років Жовтня, 10, вул. Дежньова, 50/61. Частина матеріалів закуплена за рахунок власників квартир;
- ремонт сходового маршу у будинку по вул. Пастернака, 70, матеріали придбано за рахунок мешканців;
- ремонт ганку при вході в будинок по вул. Молодіжній, 12/2;

- ремонт сходів будинку по вул. 50 років Жовтня, 10, під'їзд 3, вул. Білогородській, 27, під'їзди 1-3, вул. Щорса, 27;
- заміна вхідних дверей у будинку по вул. Молодіжній, 18, під'їзд 2;
- спеціалізованою організацією проведено технічну експертизу 42-х ліфтів, граничний термін експлуатації яких понад 25 років, вартість робіт склала 83,6 тис. грн.

Благоустрій:

- проведено ямковий ремонт дорожнього покриття по вул. 50 років Жовтня, вул. Маяковського, вул. Шевченка, площі Тарасівської. Використано 30 т асфальту;
- знесено 17 аварійних дерев, кронують 24 дерева;
- від контейнерних майданчиків житлового фонду щоденно вивозиться до 25 т твердих побутових відходів.

Кадрові зміни

У КП «БОЯРКА-ВОДОКАНАЛ»
НОВИЙ КЕРІВНИК

З 1 липня 2013 року у зв'язку з виходом на пенсію попереднього керівника Володимира Івановича Павлуся до виконання обов'язків директора комунального підприємства приступив Микола Іванович Давиденко. Ще донедавна він був заступником міського голови Боярки.

Міський голова Тарас Добрівський на нараді за участі керівників комунальних підприємств міста подякував Володимиру Павлусю за сумлінну працю. А новому керівнику КП "Боярка-Водоканал" побажав успіхів. На що Микола Давиденко зауважив: "Всі завдання, поставлені міським головою до виконання, триматиму на постійному контролі".

Презентація проекту детального плану території
під будівництво житлово-готельного комплексу
із спортивно-розважальним центром у м. Боярка, вул. Б. Хмельницького, 72-б
відбулася 20 червня 2013 р. об 11:00 у приміщенні Боярської міської ради

Повідомлення про результати громадських слухань

Виконавчий комітет Боярської міської ради повідомляє, що пропозиції до проекту детального плану території під будівництво житлово-готельного комплексу із спортивно-розважальним центром у м. Боярка, вул. Б. Хмельницького, 72-б, у порядку, встановле-

ному Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні", - не надходили.

Громадські слухання щодо проекту детального плану території під будівництво житлово-готельного комплексу із спортивно-розважальним центром в м. Боярка, вул. Б. Хмельницького, 72-б - завершено.

БОЯРКА: КРАСУНЯ ЧИ ПОТВОРА?

Відповідь на це запитання може дати кожен житель нашого міста, якщо вийде і подивиться на своє подвір'я. Нещодавно журналісти "Боярка-інформ" на власні очі побачили та зафіксували за допомогою фотоапарата як красиві, так і потворні місця у нашому місті.

Питання благоустрою були і залишаються актуальними для боярчан, яких турбує перспектива розвитку міста. Люди, які прожили у нашому рідному місті десятки років, проявляють активну громадянську позицію стосовно зовнішнього вигляду садиб, дворів, парків, садів, площ та вулиць.

Після побаченого, ми вирішили зробити ці "прогулянки" постійними. Тож чекайте наступ-

або користувач присадибної ділянки може на умовах договору із спеціалізованим підприємством забезпечувати належне утримання території загального користування, прилеглої до його присадибної ділянки".

(З Правил благоустрою території міста Боярка, затверджених рішенням Боярської міської ради від 24.11.2011 №14/701).

Як наголосив керівник ГФ "Боярська варта" Олег Новохацький, згідно з Кодексом про адміністративні правопорушення, на громадян, які порушують Правила благоустрою, накладається штраф у розмірі від 340 до 1700 грн.

них номерів газети. А раптом і ваша садиба потрапить в об'єкти фотокамери. До речі, під час святкування Дня міста буде відзначено жителів міста як у номінації "Господар двору зразкового порядку", так і "Власник дірявої калоші".

Злісним порушникам Правил благоустрою мусимо нагадати:

3.2. Громадяни у сфері благоустрою міста зобов'язані:

3.2.1. Утримувати в належному стані закріплені за ними у встановленому порядку території. Прибирання присадибної ділянки та прилеглої до неї території на відстані 10 метрів, включно до бордюру вулиці (шосе, площі, провулка тощо), проводиться її власником або користувачем цієї ділянки. Власник

З М'ЯЧЕМ У РУКАХ – ДО ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ

У червні Києво-Святошинський районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді разом з Німецьким товариством міжнародного співробітництва (GIZ) ГмБХ провели уроки "Fair Play - Чесна Гра" в пришкольніх дитячих таборах району і Боярки зокрема.

Метою проекту "Fair Play - Чесна Гра" є створення умов забезпечення дітей та молоді від шкідливих звичок, виховання в них відповідального ставлення до своїх рішень і вчинків, популяризація здорового способу життя, запобігання насильству серед молоді та профілактика ВІЛ/СНІД.

За три тижні учасниками проекту "Fair Play - Чесна Гра" стали 632 учні з 30 шкіл району. Серед них Боярські ЗОШ № 1 та № 4. Навчання проходило в дружній атмосфері. Особливістю занять є подача інформації про безпечну поведінку підлітків у суспільстві через гру у футбол та різноманітні вправи з

м'ячем. У грі набагато легше та цікавіше засвоюється навчальний матеріал, діти розкриваються і охоче сприймають корисну для них інформацію.

Проект розрахований на 6 уроків. Із 632 учасників випускниками "Fair Play - Чесна Гра" стали 588 учнів, кожен з них відвідав не менше 4 уроків. Учні оволоділи навиками безпечної поведінки: як запобігати насильству, як діяти в конфліктних ситуаціях, дізналися про проблему ВІЛ/СНІД в Україні, про те, як захистити себе від ВІЛ, шляхи його передачі та міфи про СНІД.

Дякуємо адміністрації дитячих пришкольніх таборів та директорам загальноосвітніх шкіл Боярки за сприяння у реалізації проекту, а учням - учасникам "Fair Play - Чесна Гра" - за взаємну повагу, лідерство та активну участь. Продовжуйте і надалі дотримуватись правил чесної гри не тільки на спортивному майданчику, а й у повсякденному житті.

Олександр Чупринюк

ВОНИ ВМІЮТЬ СЕРЦЯМИ ПРОБУДИТИ СТРУНУ

У червні на традиційному місці - галявині зльотів, що між Бояркою та Забір'ям, відбувся сімнадцятий традиційний фестиваль бардівської пісні "Лісова Фієста".

Намети, смачний димок табірних багать, радісні обійми друзів, гарна музика та пісні! Саме за цим тягнуться до Боярського лісу всі шанувальники авторської пісні. Саме це змушує вириватися їх зі своїх міст і поспішати до Боярки.

пісні Ольга Артеменко, Микола Ютушуй та Валерій Вербицький; музикант і викладач джаз-школи Олег Рубанський (Київ); прекрасний бард і драматург Володимир Каденко; володар оксамитового тембру Валерій Марченко (Рівне).

ку гри на гітарі "тейпінг" за допомогою короткої палички-смичка. Напередодні він проїхав 30 країн, тому має що і з чим порівнювати. В Україні Едуардо вперше, але враження і від нашої країни, і від "Фієсти" - дуже позитивне: "Я зустрів багато хороших людей і почув цікаву музику. Мені це дуже нагадує Францію, але у вас - краще!"

Керівник клубу "Арсенал", художній директор Фієсти Сергій Хоменко зазначив: "Тематика пісні залежить від того, хто її написав. Зазвичай хибно вважають, що бардівська пісня - це про багаття, намети. Авторська пісня - це пісня про те, що дійсно хвилює, що найбільше болить".

Цього року серед метрів і ведучих творчих майстерень були поетеси Тетяна Базилевська та Наталія Бельченко (Київ); одні із найкращих виконавців в жанрі авторської

А ще - дуже цікава виконавиця з Білорусі Ольга Залеская (Мінськ) та багато інших.

Серед приємних відкриттів цьогорічної "Фієсти" - нові імена. Це - Божена Зінченко, Олександр Гвядзов та Євгенія Зенюк (Київ), Михайло Квасов (Луганськ).

Втім, за складом учасників фестиваль "Лісова Фієста" давно вже став міжнародним. Цьогорічним підтвердженням стала участь музиканта з Бразилії Едуардо Агні. Він демонстрував маловідому техні-

Як і все святкове, казкове, незвичайне і добре, закінчилося й цьогорічна "Фієста". Своїми думками з цього приводу ділиться "мама" Фієсти Мар'яна Крамар: "На "Фієсті" збираються люди, які вміють бачити не калюжі, а зорі, які віддзеркалюються в них. А ще - сонячне світло і тепло споріднених душ. Тому всім, хто розділив цього року з нами наше спільне свято - велике спасибі за гарну і добру "Фієсту".

Мабуть, таки є в цьому світі світлі храми обіч дрібних пристрастей і дріб'язковості буднів. Там - світлий сум і світло Господнього літа. Там - природна духовність щирої творчості, і взаєморозуміння, і вища Любов, і бажання слухати, і вміння бути почутим. Тому що, врешті-решт, не під кронами ті храми і не на перехрестях лісових стежин, а в наших душах.

Радислав Кокодзей, фото автора

БУДІВНИЦТВО ПОМИНАЛЬНОЇ КАПЛИЦІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Жителі Боярки, певно, помітили, що після тривалої перерви відновлено будівництво поминальної каплиці на центральному міському кладовищі. Клірик Свято-Михайлівської церкви ієромонах Флавіан опікується будівництвом каплиці. Тож саме його ми попросили розповісти про це докладніше.

- Отець Флавіан, розкажіть, чому саме Свято-Михайлівська парафія займається будівництвом каплиці. Як виникла така ідея і що вже вдалося зробити?

- Свято-Михайлівська церква - найстаріший храм нашого міста. Саме тут почалося духовне зростання міста, наші діди та прадіди, багато відомих людей молилися та отримали початок духовного виховання. Тому було вирішено передати поминальну каплицю на кладовищі в розпорядження нашого історичного храму.

З благословення Блаженнішого Митрополита Київського Володимира нам доручено завершити будівництво. Ми вже зібрали частину коштів і розпочали будівництво, сподіваємось на допомогу добрих людей, які своїми молитвами, порадами та пожертвами підтримають цю ідею.

- Чи використовуються бюджетні кошти у будівництві?

- Ні, будівельні роботи тривають без бюджетного фінансування. Тому це ускладнює нашу роботу. Нам допомагають парафіяни, а також люди доброї волі. Поки що фінансування недостатню, але ми сподіваємось, що приватні підприємці нашого міста не залишаться осторонь цієї доброї і святої справи.

Один святий казав: "Якщо є проблеми і перешкоди, тоді ми на правильному шляху". Відсутність проблем свідчить, швидше, про хибність обраного шляху. Я переконаний, що з Божою допомогою нам вдасться довести справу до кінця. Вірю, що молитви людей та благословення Господнє допоможе нам втілити цю ідею в життя.

- У Вас уже є певні плани на майбутнє щодо діяльності каплиці? Поділіться ними з нашими читачами.

- Роботи щодо спорудження тривають, заплановано до зими встановити купол. А вже

потім проводитиметься внутрішній і зовнішній благоустрій. Хочеться, щоб ця каплиця стала святинєю нашого міста та доброю пам'яттю про померлих.

Заплановано, що у каплиці відбуватимуться відспівування спочилих та заупокійні богослужіння. Дуже хотілося б, щоб у поминальні дні проводилися загальноміські панахиди. І, користуючись нагодою, я бажаю своїм землякам миру Христового, без якого людина не може жити, а тільки існує. Також хочу побажати всім взаєморозуміння, єдності духу, сили віри. І бути завжди такими, якими нас хоче бачити сам Господь. У цьому суть нашого буття.

Вірю і сподіваюся, що в нашій боярській громаді пануватимуть мир та любов.

Підготувала Тетяна Зубкова

НАРОДНА ШАНА ТА СПРАВА ЧЕСТІ

21 червня на території Національного музею-заповідника "Битва за Київ в 1943 році", що знаходиться в селі Нові Петрівці, за участю Президента України Віктора Януковича та голови Київської облдержадміністрації Анатолія Присяжнюка відбулися урочистості, присвячені 72-й річниці початку Великої Вітчизняної війни.

Учасниками заходу стали представники зі всієї Київської області й зокрема Боярки. Серед них: заступник міського голови Валерій Дубовецький, бійці спеціалізованої пошукової групи "Корчагінець", члени громадських та ветеранських організацій, представники установ міста.

"Суворя правда про Велику Вітчизняну війну залишається з нами. У 28 тисячах братських могил поховані рятівники України. Імена багатьох з них загубилися у страшному вирі відступів та оточень, проривів і смертельних атак. Справою честі є встановлення імен усіх полеглих в боях за нашу землю", - у своїй промові наголошує Президент України Віктор Янукович.

Важкі труни погойдуються на руках бійців спеціалізованої пошукової групи "Корчагінець" (командир - Володимир Остролюцький). Важкі, тому що не лише рештки 26 загиблих воїнів спочивають в них, а й сльози і розпач рідних, десятиліття невизначеності й титанічна праця з

приводу встановлення імен полеглих героїв.

Бережно несуть свій важкий вантаж пошуковці: крізь натовп, крізь сонячний день і, здається, крізь безжальний час, який неохоче відкриває свої таємниці, та й то не завжди. От і того дня із 26, які знайшли спокій через 72 роки

після закінчення війни у братській могилі, встановлено лише одне ім'я: Нікульшин Микола Олексійович. І дві дати: 1922 - 1941.

Того дня роботу пошуковців було оцінено на державному рівні. Зокрема командира пошукового загону ім. генерала Ватутіна з села Старі Петрівці Миколи Петрова.

Як наголосив Президент України Віктор Янукович, пошуковий рух щодо встановлення імен загиблих в боях за Україну отримав підтримку на державному рівні та міжнародне визнання.

- Відповідні доручення вже надані центральним і місцевим органам виконавчої влади - і щодо належної державної підтримки пошукової діяльності, і стосовно вдосконалення її нормативно-правової бази, затвердження відповідних регіональних програм. А також щодо широкого залучення до цієї благородної справи учнівської та студентської молоді, - сказав Президент України.

Поступово порожні територія музею. І лише свіжий горбок під схиленими кронами привертає увагу, змушує зупинитися і пригадати все...

ПОВЕРНЕННЯ З МИНУЛОГО

22 червня, у День скорботи, біля розчищеного ДОТу № 179, що знаходиться на території Віта-Поштової сільської ради, відбулися заходи, присвячені пам'яті полеглих захисників Києва.

У програмі заходів - мітинг-реквієм, історична реконструкція "Героїчна оборона ДОТу № 179", екскурсія його підземними галереями, під час якої відвідувачі змогли на власні очі побачити бойові будні бетонної цитаделі, та невеликий концерт пам'яті.

Організатори - Київська обласна державна адміністрація; міжнародна асоціація дослідників фортифікації "Цитадель"; сільські ради Віти Поштової, Тарасівки та селищної ради Чабанів.

Учасники - пошукові загони "Вертикаль", "Корчагінець", Калинівський гвардійський військово-історичний клуб, молодіжна громадська організація "Красная звезда", гриперна студія-школа Алли Чурі, Київська обласна організація Українського союзу ветеранів Афганістану, Всеукраїнська громадська організація "Товарищество Украинских Офицеров".

Найшановніші гості - ветерани Великої Вітчизняної війни та діти, які разом з батьками прийшли вшанувати пам'ять героїв...

Місцевість, де того дня вшанували захисників Києва та Вітчизни, має багату історію. Ще в 1240 році саме на цьому пагорбі були зупинені монголо-татарські орди, які рвалися до Києва. Ціною власного життя наші пращури хай ненадовго, але затримали ворога.

А в 1941-му влаштована тут бетонна цитадель вогнем своїх кулеметів не дозволяла німецько-фашистським військам увійти до Києва, утримуючи цей рубіж 73 дні...

Декілька місяців розчищали пошуковці разом з воїнами-

афганцями, ліцеїстами та добровольцями підземні галереї ДОТу. Тонни піску, декалітри води, десятки патронів підняли вони на поверхню. Були й більш страшні знахідки: зіжмакані вибухом залишки двох кулеметів "Максимів", два смертні медальйони, а неподалік від центрального входу - останки одного із захисників, який так і залишився на своєму останньому бойовому посту... І сьогодні 179-тий ДОТ відкритий для відвідувачів як музей військової історії.

"Довжина підземних галерей складає 226 м, - розповідає член міжнародної асоціації дослідників фортифікації "Цитадель" Євген Шупік. - Глибина їх розташування - до 8,5 м. ДОТ "вписаний" в давньоруське городище, яке вже саме по собі є пам'яткою історії та фортифікації. Мінна група складається з підземних ходів, двох входів - головного і аварійного, який був замаскований і під час бою не викорис-

товувався. Також є шахта виходу нагору зі скоб-трапом глибиною 8,5 метрів. Бойовий оголовок ДОТу знаходиться з південного боку пагорба. Він був озброєний трьома кулеметами. Вхід до бойового оголовка лише з-під землі. Розрахований ДОТ на гарнізон кулеметників (12-14 чоловік) і 35 піхотинців".

Літнє пекуче сонце в ясні небесній блакиті, святково вбрані люди на трибунах, бойові нагороди на грудях ветеранів. Раптом кулеметні черги розітнули цей мирний ранок. Загін вояків у сіро-зеленій ворожій формі під прикриттям гранатометів кидається на штурм пагорба. Одна, друга, третя атака. Мужньо обороняються захисники, та ворогів забагато, а патронів замало. Ось з окопу підводиться радянський офіцер й кидається на ворогів з "пустим" ТТ в руці. А за ним - в диму і в пилюці - піднімаються в свою останню

атаку матроси Чорноморської флотилії...

Шикуються учасники реконструкції. До мікрофону підходять представники районної влади, щоб нагородити почесними грамотами та подяками тих, хто повернувся того дня з минулого нашу спільну історичну пам'ять. Звертаючись до присутніх, голова районної організації ветеранів війни, праці та Збройних Сил Анатолій Пастовенський щиро подякував

світлі "летючої миші" командири, а захрипла радистка продовжує викликати "велику землю", не знаючи, чи є ще там хто... Тут дбайливо лічать набої і ще дбайливіше - краплі води, тут ретельно злизують з долоні останні червсті крихти і голяться, готуючись до свого останнього пострілу і подиху... Тут продовжують жити, ще не знаючи, що попереду - вічність...

Завмерли в єдиному строю пошуковці і реконструктори, піднялися зі своїх місць вете-

організаторам цього заходу, пошуковцям та командирам пошукових загонів Павлу Нетьосову та Володимирі Остролюцькому.

Низько нависають над головою склепіння підземних галерей бетонної споруди. Ось припав до прицілу юнак-червоноармієць. Лише смерть зможе вибити його з цього коридору. Адаже за ним - кімната-медсанбат, сповнена стогонами поранених... Ось промайнула в дальньому коридорі дівоча постать в гімнастерці та флотськом береті, і несеться галереями: "Вода, вода пішла! Та чиста така! Ще поживемо..." Ось схилилися над мапою при

рани, принишкла малеча. Хвилина мовчання. Живі квіти до пам'ятного знака, звареного із знайдених тут осколків мін та снарядів, покладають кращі вихованці Навчально-оздоровчого комплексу Київського військового ліцею ім. І. Богуня. І раптом білосніжні голуби випурхують з рук дівчат-школярок у безкрайню небесну блакить. Злітають легокрили птахи миру - як чисті душі полеглих, як символ світлої віри, як символ чистої пам'яті, як символ вічного життя.

Сторінку підготував
Радислав Кокодзей,
фото автора

ЖНИВА І ВОГОНЬ - НЕСУМІСНІ!

Для працівників сільського господарства настала гаряча пора року - збирання врожаю ранніх зернових культур. Цей час характеризується підвищеною пожежною небезпечкою. Загальновідомо, що найменша необережність з вогнем на полях та поблизу них, а також кинутий недопалок, іскри від сільгоспмашин тощо можуть призвести до пожежі, перетворюючи золоте зерно на чорний попіл.

На жаль, із досвіду минулих років знаємо, що досить часто керівники сільгосп-підприємств дозволяють випалювати стерню, суху траву, при цьому грубо порушуючи правила пожежної безпеки. Виправдовуючи свої дії заощадженням коштів, вони не замислюються над тим фактом, що, запаливши вогонь, вони будуть неспроможні контролювати його. Саме цим вони наражають на небезпеку поля з незібраним врожаєм, господарчі угіддя, лісові масиви та розташовані поруч житлові та промислові об'єкти.

Приборкати пожежу дуже складно, адже це вимагає значних матеріальних та людських ресурсів. Гасіння пожеж на полях пов'язано з певними складнощами як в організації гасіння так і безпосередньо в боротьбі із вогнем.

Нагадуємо, що до початку збирання врожаю вся сільськогосподарська техніка має бути відремонтована, обладнана надійними протипожежними захисними пристроями, забезпечена вогнегасниками й прийнята спеціальною комісією, що призначається керівником господарства.

Вихлопні труби двигунів машин та агрегатів мають бути обладнані надійними іскрогасниками.

Суворо заборонено курити, розпалювати вогнища, застосовувати відкритий вогонь на полях і поблизу них. Необхідно стежити за дітьми, аби вони не грались з вогнем. Не залишайте скляного посуду на ниві, адже він перетворюється на лінзу і, коли крізь нього проходять сонячні промені, це призводить до загоряння.

Пам'ятайте! Суворе дотримання правил пожежної безпеки при збиранні врожаю - це обов'язок кожного! Виконання правил протипожежної безпеки під час збирання та зберігання врожаю - запорука добробуту держави та громадян України.

Києво-Святошинський РВ ГУ ДСНС України у Київській області

Державтоінспекція повідомляє

ДТП забирають життя

На Київщині спостерігається зростання кількості ДТП з тяжкими наслідками, що раніше не було типовим під час літніх відпусток.

Серед останніх резонансних подій:

- на автодорозі Київ - Ковель, що в Бородянському районі, внаслідок зіткнення двох легкових Фольксваген одна особа загинула та п'ять отримали тілесні ушкодження;

- у Білоцерківському районі водій автомобіля ВАЗ 2107, виконуючи маневр розвороту на автодорозі Київ - Одеса, не надав переваги в русі позашляховику Рейндж Ровер, внаслідок чого загинуло троє людей, в тому числі двоє неповнолітніх дітей;

- у селі Білогородка Києво-Святошинського району автомобіль Ауді скоїв наїзд на електроопору. Це призвело до загибелі водія та травмування жінки з двома дітьми, які знаходились поруч на зупинці громадського транспорту.

Державтоінспекція Києво-Святошинського району звертається до водіїв та пішоходів з проханням бути уважними та пам'ятати про правила дорожнього руху, відхилення від яких може коштувати найціннішого - життя людини.

ВИРІШИМО ПРОБЛЕМИ РАЗОМ!

У приміщенні Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення відбувся ярмарок! Ні, не речовий чи продуктовий, а ярмарок ідей!

Організатором заходу стала Громадська організація "Центр розвитку громад" у партнерстві з Центром реабілітації населення в рамках Програми підтримки громадських ініціатив Боярської міської ради. Відтак головною ідеєю Ярмарку: проблеми, які є в Боярці, потрібно вирішувати

ГО "Центр розвитку громад" працює над тим, щоб спонукати місцеву громаду до вирішення проблем міста та окремих спільнот. "Ми розробляємо соціальні проекти, шукаємо кошти на їх реалізацію та вчимо цьому інших. Наша мета, - переконана Ангеліна Миколаївна, - сприяти

Боярській бібліотеці № 1, а також опрацювати проект Боярського будинку культури "Пісенний зорепад".

Олексій Демидов висловив готовність співпрацювати з Асоціацією багатодітних родин "Велика сім'я". Ігор Найда, хоч і не зміг бути особисто присутнім, передав від імені СОГ "Демократична Київщина" готовність до підтримки Молодіжного містечкового фестивалю імені Івана Коваленка. А ось призи для переможців Фестивалю від фірми "Оріфлейм" пообіцяла Світлана Камінська. До фінансування проектів має намір долучитися Марія Мазуркевич.

Можна констатувати, що перший ярмарок пройшов успішно! Всі бажаючі можуть долучитися до благодійництва, звернувшись до Центру реабілітації за більш детальною інформацією, де вони отримають пакет документів і можливість знайти ту корисну добру справу, яку обов'язково захочеться підтримати - фінансово, будь-якими іншими ресурсами чи просто волонтерською працею.

Як долучитися до фінансування соціальних міні-проектів

Виявляється, все дуже просто. Ви обираєте один чи декілька проектів, які вам сподобались, висловлюєте готовність підтримати їх (фінансами або іншими ресурсами) і домовляєтесь безпосередньо з керівником проекту про спосіб передачі коштів та порядок звітності. При цьому можете дати лише частину необхідної суми; уточнити, на що саме виділяете кошти чи залишити це на розсуд керівника проекту; взагалі не зазначати конкретний проект та цільове призначення коштів. Куратори ярмарку можуть спрямувати кошти на один із проектів згідно з рейтинговим голосуванням або у інший визначений спосіб, про що Вас повідомлять окремо.

Проект можна також підтримати не коштами. Все згодиться: бензин, іграшки, призи для дітей-переможців, транспорт, канцтовари, продукти для кавпауз тощо. За результатами проектів наприкінці року буде проведено урочистий звітний захід. Благодійник може також домовитись із керівником проекту про інший спосіб звітності (чеки, накладні тощо). Діяльність буде широко висвітлюватися в ЗМІ, на сайтах та в соціальних мережах. Якщо Вами не буде висловлено бажання залишитися невідомим, у кожному інформаційному матеріалі будуть вказані відомості про спонсора проекту.

І ще один цікавий факт. Вся робота керівників проектів та всіх, хто в них задіяний, здійснюється на волонтерських засадах, але передбачена компенсація адміністративних та поточних витрат (телефонні переговори, плата за проїзд або бензин, канцтовари, друк матеріалів тощо) у вигляді фіксованої суми. Благодійник має право відмовити у виділленні цієї суми або зменшити її.

**Радислав Кокодзей,
фото автора**

гуртом. Алгоритм діяльності такий: "Влада+Бізнес+Громада=Співпраця". Але в першу чергу ярмарок орієнтований на бізнесменів, підприємців та всіх, хто готовий долучитися до благодійництва. Саме ці люди й виступали на ярмарку в ролі "покупців".

А в ролі "продавців" були переважно молоді громадяни нашого міста, які представляли свої ідеї, спрямовані на розвиток громади рідного міста. Проекти презентували молодіжний клуб "Позитив", клуб сімейного дозвілля "Релакс", Боярський туристичний клуб "Іскра", Боярський будинок культури, ГО "Центр розвитку громад", "Академія стратегічних наук", "Асоціація багатодітних родин "Велика сім'я" тощо.

Ярмарок ідей: що це?

Владу Боярки на ярмарку ідей представляв заступник міського голови Валерій Дубовецький. А приємною несподіванкою стала участь у роботі представника Швеції пана Себастьяна Ліберка. Він розповів про досвід роботи Євроклубу, який діє в Ірпені, та про можливі шляхи співпраці з Бояркою.

Ярмарок ідей - це випробуваний формат залучення ресурсів для реалізації корисних проектів. Автори ідей представляють свої проекти, а благодійники та спонсори вирішують, яким чином допомогти проекту.

Від конкурсу проектів ярмарок ідей відрізняється тим, що в ньому, крім громадських організацій, можуть брати участь звичайні ініціативні групи та незареєстровані об'єднання громадян. Порядок фінансування та форма підтримки ініціатив абсолютно вільна.

Як розповіла директор ЦСПР Ангеліна Лахтадир, вже 10 років

розвитку громади. Зібрані кошти надаватимуться благодійниками безпосередньо організаціям (об'єднанням), що подали свої проекти. Тому для початку ми запросили на ярмарок тих, у кому впевнені як у відповідальних, порядних та дисциплінованих партнерах, які вже не перший рік працюють на волонтерських засадах. При цьому ми плануємо регулярно проводити ярмарки ідей та інші заходи із залучення ресурсів на соціально корисні справи. Ми вивчаємо можливість стати у перспективі фондом громади".

Вони стали першими

У результаті проведення Ярмарку були досягнуті перші домовленості про фінансову підтримку низки проектів. Зокрема, Андрій Арчаков висловив готовність фінансувати проект "Позитивні лісовички". Мета проекту - залучити молоді до корисних справ, вивчення історії рідного міста та догляду за чотирма пам'ятними місцями в лісовій частині Боярки, а також формувати у підлітків активну життєву позицію.

Юлій Казаков продовжить підтримувати "Дивогонку", що двічі на рік проходить у Боярці. Дитяча велогонка організована з метою розвитку та підтримки здорового способу життя, дбайливого ставлення до довкілля.

Представники фірми "Максимум-нет" Олександр Грабовенко та Андрій Герасимук висловили готовність підтримати проект "Маленькі туристи" з Боярського туристичного клубу "Іскра". Мета проекту - залучити до здорового способу життя та змістовного дозвілля дітей та підлітків Боярки шляхом влаштування туристичних свят.

Людмила Яременко пообіцяла оплатити передплату газет

КОРОТКИЙ НАРИС ДО ПИТАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ВАГИ

Події, що повсякчас відбуваються у нашому житті, іноді вимагають певного на них реагування, роз'яснень, а то й історичних довідок. Не стала винятком і пам'ятна подія у Боярці 16 червня на давньому будаївському кладовищі.

Відкриття там меморіально-го комплексу поховань воїнів Армії Української Народної Республіки та віднайдення членами Благодійного фонду "Героїка" надгробків могил місцевих жителів зібрало сотні і сотні свідомих українців з цілого регіону. Жителі Боярки, Києва, Вишневого, Тарасівки, Борової (всіх не перерахувати) стали учасниками пошанування майже через сто років полеглих у боротьбі за незалежність України, а також наших предків, які ще з XIX століття знаходили спочинок на цьому цвинтарі.

Ритуал відкриття меморіалу уповні відповідав значущості події - перегук козацьких литаврів, підняття Державного прапора України, за який пролилося стільки крові, в тому числі й воїнами Української Народної Республіки, почесна варта учнів лицею імені Івана Богуня та реконструкторів в одностроях тогочасних українських вояків, освячення меморіалу православним духовенством різних конфесій - всього було вдосталь і жалоби і почесей.

Подія знайшла надзвичайно позитивний відгук у громадськості Боярки, широкі повідомлення у всеукраїнських ЗМІ, кількаразовий повтор репортажу на "5-му каналі" ТБ. А ще багато боярчан шкодувало, що через брак інформації про подію їм не вдалося взяти участь у відкритті меморіалу. Пишаймося, що вміємо шанувати таку буремну історію нашої незалежної України!

Водночас редакція газети "Боярка-інформ" вважає за необхідне дати коротку історичну довідку про такі поняття (дефініції), як "Українська Народна Республіка", "Михайло Сергійович Грушевський", "Січові стрільці" тощо.

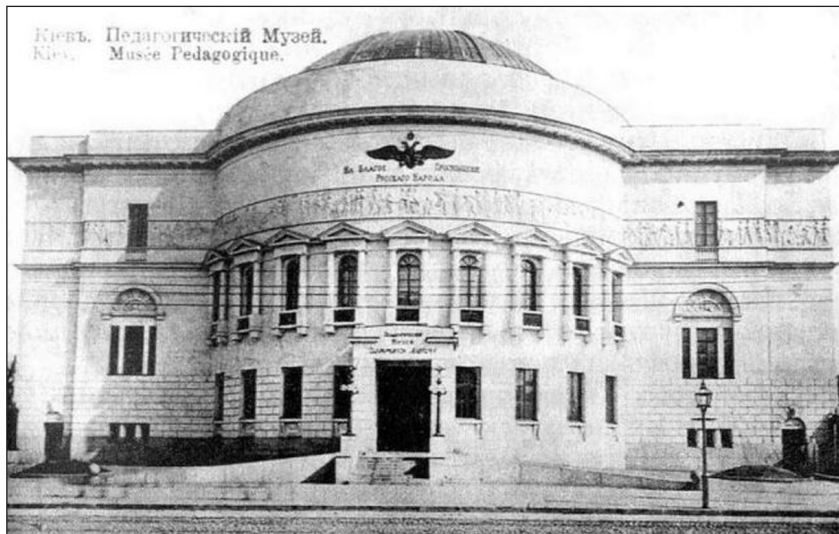
Сподіваючись зацікавити читачів, особливо молоде покоління, історію України періоду громадянської війни, нагадаємо про велику кількість спеціальної літератури - енциклопедичні й спеціальні видання, та, звичайно, Інтернет з його Вікіпедією. Дуже сподіваємося, що нас почують всі, кому цікаві сторінки з історії України чи Боярки. Втілення модерної української ідеї завжди обстоювали всі українські президенти - від Михайла Грушевського до Віктора Януковича.

Громадянська війна в Україні (1917-1920) характеризувалася участю в ній багатьох різноманітних політичних сил, у боротьбі яких постала Українська Народна Республіка - перший реальний провісник проголошеної 1 грудня 1991 року незалежної Української держави.

Українська Народна Республіка (УНР) - назва української держави у 1917-1920 роках. Найвищий законодавчий орган УНР - Українська Центральна Рада на чолі з її незмінним головою Михайлом Грушевським.

Довідка. Михайло Сергійович Грушевський (1866-1934) - визначний український історик, археолог, літературознавець, соціолог, публіцист, письменник, організатор української науки, громадсько-політичний діяч, дійсний член ВУАН (1923). Засновник Української Народної Республіки, голова Української Центральної Ради, яка обрала його президентом УНР. Родина Михайла Грушевського перебувала на відпочинку в Боярці наприкінці XIX-го - початку XX-го століть.

Українська Народна Республіка проголошена 7 листопада 1917 і задекларована III Універсалом Української Центральної Ради (УЦР) у федеративному зв'язку з Росією. Тоді ж було визначено територію УНР у складі Київської, Подільської, Волинської, Чернігівської, Полтавської, Харків-

Київ. Педагогічний Музей.
Kyiv. Musée Pédagogique.

ської, Катеринославської, Херсонської та Таврійської (без Криму) губерній. Ця подія призвела до загострення відносин з російським більшовицьким урядом. 18 грудня 1917 р. Центральна Рада відкинула підписаний Леніним і Троцьким ультиматум, що стало, по суті, початком неоголошеної війни більшовицької Росії з Українською Народною Республікою, яка з перервами тривала до кінця листопада 1920 року.

Довідка. Універсали - програмні та державно-правові акти Української Центральної Ради, яких було видано чотири. Їхнім автором був Володимир Винниченко (1888-1951) - відомий український громадсько-політичний і державний діяч, визначний письменник.

В умовах більшовицької агресії Українська Центральна Рада своїм IV Універсалом від 22 січня 1918 року проголосила незалежність України: "Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого не залежною, вільною, суверенною державою українського народу". Уперше в XX столітті українці проголосили створення своєї держави.

Найвищий виконавчий орган УНР - Генеральний Секретаріат (голова - В. Винниченко), реорганізований після проголошення IV Універсалу в Раді Народних Міністрів УНР. Основу місцевих державних органів та органів місцевого самоврядування склали міські, селищні, волосні, повітові, губернські ради та управи.

Важливою дипломатичною акцією УНР стало підписання у лютому 1918 року Берестейського мирного договору із країнами Четвертого союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина, Болгарія), які визнали УНР як незалежну державу. УНР була визнана також Румунією. У Берліні, Відні, Царгороді, Софії, Бухаресті відкрилися посольства УНР.

складу якої увійшли представники різних партій та спілок - Володимир Винниченко (голова), Симон Петлюра, Опанас Андрієвський, Андрій Макаренко. Головним отаманом Армії УНР був затверджений С. Петлюра. У листопаді 1918 року Директорія виїхала до Білої Церкви - місця розташування своєї основної військової сили - січових стрільців.

Довідка. Січові стрільці - одне з найкращих військових з'єднань армії УНР, яке було утворене наприкінці 1917 року з колишніх бранців-галичан. Воно відіграло помітну роль як у боротьбі з більшовиками, так і в повстанні проти гетьмана П. Скоропадського. У 1919 році, оточені з усіх боків більшовиками, польськими і денікінськими військами, січові стрільці змушені були розформуватися.

Тоді ж відділи січових стрільців зайняли Білу Церкву і Фастів, виступили у напрямку Києва. Вранці 18 листопада у районі залізничних станцій Мотовилівка та Васильків стрілецькі частини цілий день вели бої з гетьманськими формуваннями, які, зазнавши поразки, відступили до Києва. Керовані Директорією війська (чисельність яких у грудні 1918 року доходила до 300 тисяч осіб) розпочали облогу Києва. Відділи січових стрільців і Дніпровської дивізії здобули місто 14 грудня 1918 року. Цього ж дня Скоропадський зрікся влади і виїхав за кордон. 26 грудня 1918 року було

проголошено відновлення УНР і призначено перший уряд - Раді Народних Міністрів УНР на чолі з В. Чехівським.

Запеклі бої у листопаді-грудні 1918 року за Київ мали безпосередній стосунок до залізничної станції Боярка і волосного містечка Будаївка. Братовбивча боротьба, безперечно, принесла великі людські втрати. До честі місцевого люду та священнослужителів, вони достойно поховали воїнів УНР.

Достойно вчинили і наші сучасники, керівництво Боярки, які відновили пам'ять про борців за незалежність України. Боротьба за незалежність України постійно точилася і на Заході України. УНР здійснила спробу об'єднати і зусилля, і розрізнену під владою різних імперій країну у Велику Україну. Ця спроба відбулася 22 січня 1919 року проголошенням Акту злуки, коли до складу УНР увійшла Західноукраїнська народна республіка. Проте фактично сталою територією УНР 1919-1920 років ніколи не була.

Міжнародна політика УНР доби Директорії була зорієнтована на встановлення дипломатичних відносин з країнами Антанти. Постійні політичні конфлікти лідерів Директорії та внутрішні суперечності, зміни місця перебування, військова конфронтація з Польщею, більшовицькою Росією, Добровольчою армією, отаманщина, відсутність чітких державних кордонів тощо обмежували її законодавчу діяльність і послідовне впровадження законодавчих актів урядом УНР.

Українська Народна Республіка припинила своє існування у листопаді 1920 року, коли її територія була остаточно захоплена більшовицькими військами, а лідери Директорії УНР емігрували, Армія УНР була інтернована у Польщі.

Як спогад про паростки державної незалежності України у 1920-1992 роках діяв Центр УНР в екзилі (у вигнанні), який передав свої повноваження незалежній Україні.

Ця стаття підготовлена з метою донести до наших читачів історичні факти української, в тому числі й боярської, історії.

**Ганна Коваленко,
член Національної спілки
журналістів України**

ВІТАЄМО ЧЕМПІОНКУ ЄВРОПИ!

14 червня в Ризі відбувся молодіжний Чемпіонат Європи з новусу (морського більярду). Чемпіонкою Європи серед юніорів (до 21 року) стала Анастасія Камінська - вихованка боярського тренера і президента федерації новусу України Івана Лісовенка.

Як же стають чемпіонами? З цим питанням звертаюся до героїні нашої розповіді - студентки І курсу факультету кібернетики Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка Анастасії Камінської.

З перших вуст

- Викладач легкої атлетики кафедри фізичного виховання університету Анатолій Федоренко створив у вищій секції новусу і з жовтня 2012 року я почала тренуватися. До цього займалася тенісом (до речі, була в університеті другою!). Та коли спробувала нову гру, повністю переключилася на новус. Займаюся вже півроку.

- За який короткий час і чемпіонський титул?

- Насамперед, це результат роботи моїх тренерів - Івана Лісовенка та Анатолія Федоренка. А також у "спо-

відненості" цієї гри з моїм внутрішнім настроєм. Адже під час партії доводиться прораховувати десятки й сотні комбінацій. А на факультеті кібернетики думати мене вже навчили!

- Твоє враження від Чемпіонату Європи.

- На Чемпіонаті було дуже важко, адже практично всі суперники - значно досвідченіші за мене. Але й дуже цікаво, бо мала змогу переймати досвід.

- Маючі титул чемпіона, чи не мрієш про тренерську роботу?

У відповідь дівчина лише загадково посміхалася. Та натомість охоче висловлювала "пожання від чемпіонки" всім, хто також мріє знайти себе саме в спорті:

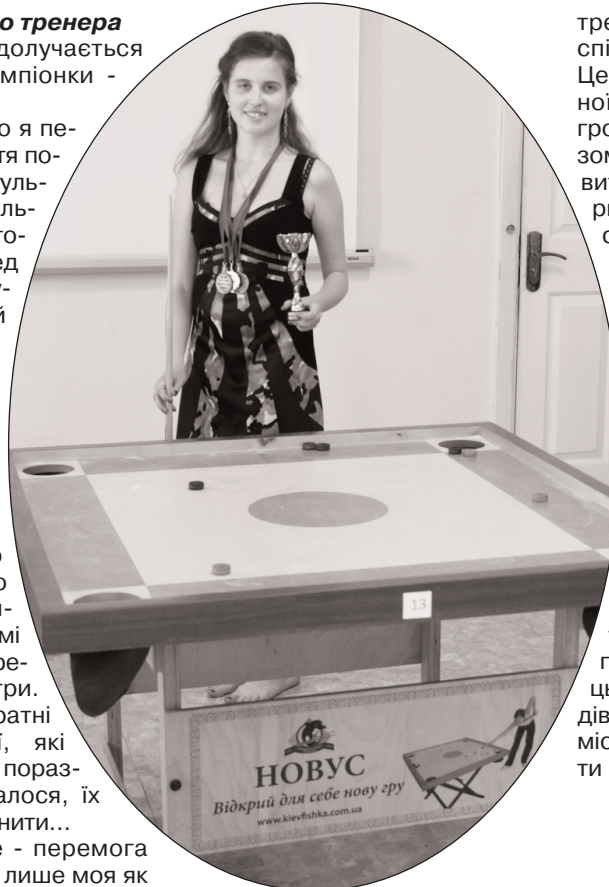
- Пожання одне: наполегливо працювати! Буде наполегливість - буде результат!

Вагоме слово тренера

До розмови долучається тренер нашої чемпіонки - Іван Лісовенко:

- Якщо чесно, то я передбачав, що Настя покаже гарний результат. Та його унікальність полягає в тому, що серед слов'янських новусистів - це перший такий високий результат. І я дуже радий, що він став надбанням саме нашої української спортсменки. Як правило, перші місця на змаганнях такого рівня традиційно займають прибалтійці. Тому вони самі не чекали такого результату і такої гри. Особливо - двократні чемпіонки Латвії, які зазнали від Насті поразки. Та, як з'ясувалося, їх можна трохи потіснити...

Вважаю, що це - перемога не лише Насті, не лише моя як

тренера, а й перемога всіх співробітників і директора Центру соціально-психологічної реабілітації населення та громадськості міста, які всі разом дали "зелене світло" розвитку новусу в Боярці, повірили в нас. Відтак результат став справою честі.

- Як Ви вважаєте, чому студентка столичного вузу їздить тренуватися до Боярки?

- Відповідь проста: у нас тренування двічі на тиждень та й досвіду у мене, вибачте, трохи більше.

- Які найближчі плани?

- 28 липня в Естонії, в Таллінні, буде відбуватися юнацький чемпіонат. Причому серед боярських дітей є кілька осіб, яким просто необхідно взяти у цьому участь. Особливо сподіваємося на підтримку з боку міста. Та не будемо загадувати - час покаже.

Розмову вів Радислав Кокодзей, фото автора

МАЛЮТЯНКА – ПИМОНЕНКО

Історія рідного краю багата на яскраві події та постаті, які власне творили і продовжують її творити. Серед таких постатей - видатний художник, академік живопису Микола Корнилович Пимоненко, який тривалий час жив і творив у селі Малютянка.

Зайвим буде нагадувати, що місто Боярка та село Малютянка - найближчі сусіди. Навіть музей Миколи Пимоненка, який працює в Малютянці, - це філія нашого Боярського краєзнавчого музею. Саме тому ми подаємо на сторінках газети "Боярка-інформ" нарис краєзнавця Андрія Мороза, жителя сусіднього Васильківського району, з яким випадково (чи може й ні) ми познайомилися під час урочистостей з приводу відкриття у Боярці меморіального комплексу поховань воїнів Армії Української Народної Республіки.

Нині видався день славний, погожий. Вночі випав дощ без грому та вітру. Іноді на початку літа так буває.

Настрій у мене і в пасажирів потяга, в якому я їхав, чудовий.

Говоримо на банальні теми: про погоду, про майбутній урожай. Та всім нам додає приємного клопоту п'ятилітній хлопчина, який щебече без перестанку, гасає від вікна до вікна і, притиснувшись носом до скла, читає по буквах вивіски, які так добре видно.

- М-О-Т-О-В-И-Л-І-В-К-А.

Через деякий час кричить голосом першовідкривача всесвіту:

- В-А-С-И-Л-Ь-К-І-В-І-І!

І вже зовсім у захваті читає довге музичне слово.

- М-А-Л-Ю-Т-Я-Н-К-А. Дивись, дивись мамо, яка вона малюсінка, навіть хаток немає. І це Малютянка?

- Так, так. Оце вона і є. Всясьда, дитино моя.

Мені незручно долучатись до цієї розмови, але якби ти, малый, був трохи старший - рочків на 5-6 - то я, можливо, тобі розповів би, що не всю правду кажуть ті вивіски. Ніяких "мотовилівок", "васильковів", "малютянок" там немає. А є Борова, Калінівка та глеваські і боярські поселення.

У всьому тому винні прораби, які направляли півтори сотні літ тому землекопів на роботу.

- Ідь до Малютянки (чи Василькова), а там тобі люди підкажуть, як доїхати до того місця, де "чугунку" будують. Отож, так і називали станції й полустанки.

Одного разу в цей край "чугункою" приїхав хлопчина та й прославив його на весь світ. Щоправда, сталося це згодом.

Спочатку вони вдвох з батьком-богомазом розписали в селі Малютянка капличку. Перед цим вони розписали церкви у Боярці та Мотовилівці. Розписував батько - Корнило Данилович, а він, Миколка Пимоненко, розтирав фарби, подавав пензлики, був надійним підручником, хоча часом хотілось йому в "квача" погуляти, сходити зі своїми сільськими однолітками до лісу чи на ставок. Все це буде потім.

Жили Пимоненки в передмісті Києва на Пріорці, де колись Тарас Шевченко у вдову кімнату наймав. Микола Пимоненко поетом не став, як Шевченко, а художником відбувся дуже знаним.

Спочатку він навчався в рисувальній школі М. І. Мурашка, потім успішно продовжив навчання в петербурзькій Академії мистецтв. Після двох років перебування "в Петербурзі на болоті" (Руданський) Пимоненко захворів на сухоти. Потрібно було їхати лікуватись за кордон або в Крим. А він вибрав Малютянку. Микола Корнилович був переконаний, що тамтешнє повітря, настояне на запахах трав і сосновій живиці, поверне йому сили і натхнення. Все майже так і сталося. Він винайняв хату, добудував її вквир скляним дахом і почав малювати, малювати.

Жителі Малютянки його дуже шанували. Неодноразово він

запрошував молодь на вечорниці. Вони жартують, співають, танцюють, а він - у кутку сидить і замальовки робить. Вийшла гарна картина "Гопак".

Досить часто просив дівчат затриматись, попозувати під час розваг чи домашніх турбот. Таким чином ми маємо відомі картини "Ворожіння" та "Гуси, додому".

А чого варті його шедеври "Весілля в Київській губернії", "Біля криниці", "Суперниці". Всі ці твори стали художньою класикою.

Найбільшу славу Миколи Пимоненку принесла картина "Вихід з церкви у страсний четвер". Уже не вечір, іще не ніч. Сіре небо. Силуети людей в глибині, обличчя літньої пані та молодичі, яка супроводжує її висвітлює свічка, прикрита від вітру папером. Поряд підлітки, які запалюють один в одного ліхтариків-свічки. У всьому відчувається передчуття радості, таїни, що заповнює весь простір.

Пимоненко був радий як художник і батько великої родини, бо ця картина - можливість поповнити домашній бюджет. Та підійшла дружина і напівжартома мовила:

- Оця робота належатиме мені...

І показала записку-фант, яку отримала від свого судженого на заручинах: "Я подарую тобі свою найкращу картину, яку намалюю". Таким чином неперевершене полотно отримала дружина художника та й весь український світ.

У 1907 році Пимоненко ви-

возить свої роботи за кордон. Експонує їх на художніх виставках у Парижі, Лондоні, Берліні, Мюнхені. Його обирають почесним членом паризької і монхенської спілки художників. У Києві він бере участь у розписі Кирилівської церкви і Володимирського собору. Але хвороба бере своє. У 1912 році академік Петербурзької Академії мистецтв Микола Пимоненко пішов у вічність. Поховали його на Лук'янівському цвинтарі.

Талановитого художника і нині не забуває культурно-мистецький світ, а також Малютянка. Там по рештках стовпів, які залишилися у землі на пожарищі його хати, по картинах і малюнках, по спогадах була вибудована та відновлена його хата-музей. До цієї справи долучилася неспокойна малютянська інтелігенція - вчителі, художники і прості люди. Були виготовлені копії картин Пимоненка, зібрані рушники, одяг, побутове начиння того часу. Доречно в приміщенні музею облаштувалася місцева сільська бібліотека. Це дуже пасує гарній справі. Тим паче, що школа поряд.

Розповідають, що одного разу до музею зайшов чоловік та й зашарівся на порозі.

- Вам кого?

- Я неначе справді додому прийшов. Я правнук Миколи Корниловича.

5 червня цього року і ми прийшли-приїхали з Фастова, Мотовилівки - Борової до цього дому, щоб доторкнутись поглядом до світу краси, послухати науковця, екскурсовода і директора в одній особі Галину Миколаївну Шпирук, а також залишили слова вдячності в книзі відгуків.

Андрій Мороз, краєзнавець, Мотовилівка - Борова

ТРИВАЄ
РАЙОННИЙ
ЧЕМПІОНАТ
З ФУТБОЛУ

Вже зіграно 10 турів. Ігри останнього 11 туру відбудуться 6-7 липня. Після цього буде у чемпіонаті перерва до 24 серпня.

У чемпіонаті бере участь п'ять боярських команд. У першій лізі грає 12 команд. В першій трійці - команди "Гостомель" (27 очок), СК "Гатне" (25 очок) та "Енергія" з с. Чабани (22 очки). Єдина боярська команда "ДЮСШ" займає 11 місце в турнірній таблиці.

У другій лізі серед лідерів команди: "Факел" (Гостомель) - 28 очок, "Міраж" (Гостомель) - 21 очко, "Стара Боярка" - 17 очок. Дві боярські команди "Арсенал" (14 очок) та "Фанат" (11 очок) займають відповідно 6 та 10 місця в турнірній таблиці.

Ще одна боярська команда "Ветеран" грає у третій лізі. Серед 16 команд вона займає 12 місце в турнірній таблиці з 12 набраними очками. В цій лізі серед лідерів команди "Фіш парк" (Забір'я) - 26 очок, "Гостинний двір" (Вишневе) - 25 очок та команда "Вишневе" - 24 очки.

